

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
VRHOVNI SUD
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 03 0 U 023967 24 Uvp
Sarajevo, 20.09.2024. godine

Vrhovni sud Federacije Bosne i Hercegovine u Sarajevu, u vijeću za upravne sporove sastavljenom od sudija, Babić Stanković Aleksandre, kao predsjednika vijeća, Bajrović Aide i Vuković Josipa, kao članova vijeća, te Samre Metiljević, kao zapisničara, u upravnom sporu tužiteljice H.D. iz K., zastupane po punomoćniku Gurda Murizu, advokatu iz Kladnja, protiv tuženog Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice Tuzlanskog kantona Tuzla, zbog nedonošenja rješenja po podnesenom zahtjevu „šutnja administracije“, u upravnoj stvari inspekcijuskog nadzora, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje sudske odluke, podnesenom protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 023697 23 U od 27.05.2024. godine, na nejavnoj sjednici održanoj dana 20.09.2024. godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke se uvažava, presuda Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 023967 23 U od 27.05.2024. godine, se ukida i predmet vraća istom sudu na ponovno rješavanje.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Kantonalnog suda u Tuzli, broj: 03 0 U 023967 23 U od 27.05.2024. godine odbijena je tužba tužiteljice podnesena protiv tuženog Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice Tuzlanskog kantona Tuzla zbog "šutnje administracije".

Protiv presude Kantonalnog suda u Tuzli, tužiteljica je (po punomoćniku) podnijela zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, zbog povrede pravila federalnog zakona o postupku i pogrešne primjene materijalnog prava. Pri ostalim navodima zahtjeva se ističe da je tužiteljica podnijela tužbu Kantonalnom sudu u Tuzli protiv tuženog Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice Tuzlanskog kantona iz razloga što isto Ministarstvo nije u zakonom određenom roku donijelo rješenje o njenom zahtjevu (žalbi) od 07.06.2023. godine, podnesenom zbog "šutnje administracije"- nedonošenja prvostepenog rješenja od strane građevinske inspekcije Općine Kladanj po njenom zahtjevu od 30.11.2022. godine, kojim je tražila da se izvrši inspekcijски nadzor na dijelu nekategorisanog puta zvanog P. na k.č. broj 1515, upisanoj u katastarskom uložku broj 61. K.O. P. koji je sužen postavljanjem betonske ploče i ograde na jednom njegovom dijelu zbog čega nije prohodan za teretna motorna vozila - kamion, a da ona izvodi građevinske radove na svojoj kući kojoj se ne može pristupiti kamionom; da je podnijela tužbu u upravnom sporu zbog "šutnje administracije", t.j. nedonošenja rješenja od strane tuženog organa, koja je tužba odbijena pobijanom presudom Kantonalnog suda u Tuzli uz obrazloženje da je drugostepeni organ za postupanje u ovoj upravnoj stvari Komisiji za rješavanje u drugostepenom postupku Općinskog vijeća Općine Kladanj, a koja Komisija također smatra da nije nadležna. Kako je iz navedenih razloga pobijana presuda nezakonita, jer je prvostepeni sud u ovoj stvari pogrešno primijenio federalni Zakon o cestama, umjesto kantonalnog Zakona o prostornom uređenju i građenju, kojim je u članu 161. propisana nadležnost Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice Tuzlanskog Kantona, kao drugostepenog organa, zbog čega je povrijeđen zakon na njenu štetu, te je

predložila da ovaj sud uvaži zahtjev za vanredno preispitivanje sudske odluke, ukine pobijanu presudu i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovni postupak.

U odgovoru na zahtjev tužiteljice za vanredno preispitivanje sudske odluke tuženi je predložio da se isti odbije kao neosnovan.

Ovaj sud je na osnovu člana 45. Zakona o upravnim sporovima ("Službene novine Federacije Bosne i Hercegovine", broj: 9/05) ispitao zakonitost pobijane presude prvostepenog suda u granicama zahtjeva i povreda propisa iz člana 41. stav 2. tog zakona, pa je odlučio kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Prema podacima iz spisa predmeta proizilazi da je tužiteljica dana 30.11.2022.godine podnijela građevinskoj inspekciji Općine Kladanj zahtjev kojim je tražila da izvrši inspeksijski nadzor na nekategorisanom putu zvanom P., na k.č. broj 1515, upisanoj u katastarskom uložku broj 61. K.O. P., na čijem dijelu je izvršena bespravna izgradnja betonskog stepeništa i ograde, te došlo do suženja puta zbog čega ona ne može pristupiti svojoj kući kamionom i da tom zahtjevu nikada nije donesena odluka od strane prvostepenog organa; da je tužiteljica dana 26.05.2023. godine podnijela zahtjev (žalbu) Komisiji za rješavanje u drugostepenom postupku Općinskog vijeća Općine Kladanj, kao drugostepenom organu, zbog nedonošenja rješenja po njenom zahtjevu od strane građevinske inspekcije Općine Kladanj i da je dobila dopis od 01.06.2023. godine iste Komisije kojim se obavještava da ta Komisija nije nadležna za postupanje po njenom zahtjevu (žalbi) već da se iz predmetne upravne oblasti žalba podnosi nadležnom ministarstvu kao drugostepenom organu; da je stoga dana 07.06.2023. godine tužiteljica podnijela tuženom Ministarstvu prostornog uređenja i zaštite okolice Tuzlanskog kantona, kao nadležnom drugostepenom organu, zahtjev (žalbu) zbog "šutnje administracije" - nedonošenja rješenja od strane građevinske inspekcije Općine Kladanj, kao prvostepenog organa, o njenom zahtjevu od 30.11.2022. godine; da tuženi o tom zahtjevu (žalbi) tužiteljice nije donio rješenje, već joj je dostavio obavijest od 31.07.2023. godine u kojoj se tužiteljica upućuje da se obrati Službi za inspeksijske poslove Općine Kladanj, jer da to Ministarstvo odlučuje samo u drugostepenom upravnom postupku kada je na prvostepeni upravni akt izjavljena žalba, pa kako se u konkretnom slučaju ne radi o upravnom aktu na koji je moguće izjaviti žalbu, to se i neće donijeti bilo kakva odluka po njenom zahtjevu. Nadalje iz spisa predmeta proizilazi da se tužiteljica dana 04.08.2023. godine obratila upravnoj inspekciji Ministarstva pravosuđa i uprave Tuzlanskog kantona i tražila da ista inspekcija preduzme mjere iz svoje nadležnosti zbog "šutnje administracije"- nedonošenja rješenja ili drugog upravnog akta od strane Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice Tuzlanskog kantona po njenom zahtjevu od 07.06.2023. godine, po kojem zahtjevu je od nadležne kantonalne upravne inspekcije dobila obavijest od 28.08.2023. godine o postupanju iste inspekcije. Nadalje proizilazi da je tužiteljica dana 05.09.2023. godine podnijela tužbu „zbog šutnje administracije“ Kantonalnom sudu u Tuzli protiv tuženog Ministarstva prostornog uređenja i zaštite okolice Tuzlanskog kantona iz razloga što u zakonskom roku, a ni do dana podnošenja tužbe to Ministarstvo nije donijelo rješenje ili zaključak o njenom zahtjevu od 07.06.2023. godine. Prvostepeni sud je pobijanom presudom tužbu tužiteljice odbio kao neosnovanu primjenom člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima iz razloga što je našao da iz obavijesti Ministarstva pravosuđa i uprave Tuzlanskog kantona od 28.08.2023. godine i akta tuženog od 31.07. 2023. godine ne proizilazi da su tuženi i kantonalni upravni inspektor postupali po zahtjevu tužiteljice i obavijestili je da tuženi nije nadležan za postupanje po istom, te je uputili da predmetni zahtjev može podnijeti pred nadležnim organom Općine Kladanj, a pri tome je prvostepeni sud (iako se pozvao na odredbe člana 10. i 20 Zakona o upravnim sporovima) tužbu odbio, imajući u vidu odredbe člana 80. stav 3. Zakona o cestama ("Službene novine Federacije

BiH”, broj: 12/10 ,16/10 i 66/13), prema kojim slijedi da je tužiteljica žalba odnosno zahtjev koji je uputila tuženom “zbog šutnje administracije” trebala podnijeti Komisiji za rješavanje u drugostepenom postupku Općinskog vijeća Općine Kladanj, kao nadležnom drugostepenom organu koji rješava o žalbama izjavljenim protiv akata svih Službi Općine Kakanj, uključujući i Službu u okviru koje djeluje općinska inspekcija koja je nadležna za lokalne puteve.

Međutim, odredbom člana 10. citiranog Zakona o upravnim sporovima regulisano je da se upravni spor može pokrenuti i kad nadležni organ o zahtjevu, odnosno o žalbi stranke nije donio odgovarajući upravni akt u upravnom postupku, pod uvjetima određenim u članu 20. ovog Zakona da se prethodno pisano obratila nadležnoj upravnoj inspekciji koja u roku od 30 dana nije postupila po njenom zahtjevu. Odredbama člana 20. istog zakona je propisano da ako u upravnom postupku drugostepeni organ nije u roku od 30 dana ili u posebnim propisom određenom kraćem roku donio rješenje po žalbi stranke protiv prvostepenog rješenja, a ne donese ga ni po zahtjevu upravne inspekcije kojoj se stranka obratila u skladu sa članom 10. ovog zakona, stranka može pokrenuti upravni spor kao da joj je žalba odbijena. Na način propisan u stavu 1. ovog člana može postupiti stranka i kad po njenom zahtjevu u upravnom postupku nije donio rješenje prvostepeni organ protiv čijeg akta zakonom nije dozvoljena žalba. Ako u upravnom postupku prvostepeni organ protiv čijeg akta je dozvoljena žalba nije u roku od 60 dana ili u posebnim propisom određenom kraćem roku donio rješenje po zahtjevu, stranka ima pravo obratiti se svojim zahtjevom drugostepenom organu. Protiv rješenja drugostepenog organa stranka može pokrenuti upravni spor, a može ga, pod uvjetima iz stava 1. ovog člana, pokrenuti i ako drugostepeni organ ne donese rješenje u propisanom roku. Član 36. stav 4. citiranog zakona reguliše da kad je tužba podnesena na osnovu člana 20. ovog zakona, a sud nađe da je opravdana, presudom će uvažiti tužbu i odrediti u kojem smislu će nadležni organ donijeti rješenje.

Kako iz predmetnog stanja stvari jasno proizilazi da se u konkretnoj stvari radilo o tužbi protiv tuženog zbog "šutnje administracije" - nedonošenja rješenja o zahtjevu tužiteljice o kojem tuženi nije donio rješenje, to je prvostepeni sud bio dužan da ispita da li su, u skladu sa odredbama člana 10. i 20. Zakona o upravnim sporovima, bile ispunjene procesne pretpostavke za pokretanje upravnog spora u konkretnoj stvari (da li iz podataka iz spisa predmeta proizilazi da je tužiteljica postupila u skladu sa propisanim uslovima za podnošenje predmetne tužbe), pa u zavisnosti od toga ili odbaciti tužbu primjenom člana 25. stav 1. tačka 1. Zakona o upravnim sporovima ili odlučiti o opravdanosti podnesene tužbe zbog "šutnje administracije" shodno članu 36. stav 4. istog zakona, a što je prvostepeni sud propustio učiniti (pogrešno odbio tužbu kao neosnovanu primjenom odredaba člana 36. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima), na što se osnovano ukazuje i navodima podnesenog zahtjeva za vanredno preispitivanje.

Iz navedenih razloga pobijana presuda prvostepenog suda je donesena uz povredu pravila postupka koja su od uticaja na pravilno rješenje ove upravne stvari, pa je ovaj sud na osnovu člana 46. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, zahtjev uvažio, pobijanu presudu ukinuo i predmet vratio prvostepenom sudu da u skladu sa primjedbama iz ove presude, odluči o tužiteljicinoj tužbi podnesenoj dana 05.09.2023. godine.

Zapisničar
Metiljević Samra, s.r.

Predsjednik vijeća
Babić Stanković Aleksandra, s.r.